

2021

Sions Jultidning

*Josef, Davids son! Var inte rädd för att ta till dig Maria som din hustru, för barnet i henne har blivit till genom den helige Ande. Hon ska föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder.”
Allt detta hände för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och man ska ge honom namnet Immanuel. Det betyder: Gud med oss. (Matt. 1:20–23)*

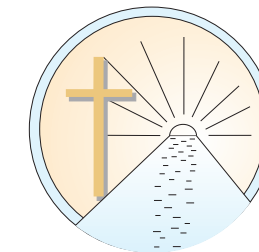
I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Detta var i begynnelsen hos Gud. Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till, som är till. I det var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har icke fått makt därmed.

En man uppträdde, sänd av Gud; hans namn var Johannes. Han kom såsom ett vittne, för att vittna om ljuset, på det att alla skulle komma till tro genom honom. Icke var han ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor, skulle nu komma i världen. I världen var han, och genom honom hade världen blivit till, men världen ville icke veta av honom. Han kom till sitt eget, och hans egna togo icke emot honom. Men åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tro på hans namn; och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttlig vilja, ej heller av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning. Joh. 1:1-14

Sions Jultidning

Ledare: Kristusbärare	4	Ungdomsflik: Julevangelium enligt Paulus.....	22
1. adv. Din konung kommer i ödmjukhet	6	Barnsida: Lyssna värld till ängelsn ord	24
2. adv. Din konung kommer i härlighet.....	8	Studandes juletid i Åbo	28
Hälsning från Amerika.....	9	Mission i örnarnas land.....	30
3. adv. Bered väg	10	Ljuset strålar fram	32
4. adv. Herren är nära	12	Hälsning från LFF:s styrelse	34
Julafton: Kristus frälser sitt folk.....	14		
Stefanidagen: Martyrerna	16		
Kristi vittnen idag	18		
Bönetankar i adventstid.....	20		

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Pärbild: Målning av
Anne Björkskog

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Julbön

***Gud, du är vår Far.
Vi tackar dig för julens under: den nyfödda
konungen, Jesus Kristus.
Ordet kom för att bo hos oss,
som en människa bland människor.
Kristus är född!
Låt oss få dröja kvar i den stunden av stillhet,
stunden då nåden och
glädjen kom in i vårt liv.
Tack för att vi tillsammans får fira jul,
människoblivandets högtid.***

Evangelieboken

Kristusbärare

För många är julen årets största högtid. Under jultiden samlas släktingar och vänner för att äta god mat och umgås med varandra. Kristna har även hållit det som viktigt att sjunga julsånger och berätta gamla julminnen tillsammans. Genom dessa berättelser och sånger har de kristna vittnat om julens händelser för varandra och på så vis fört budskapet vidare till nya släktled.

Också i den gamla kyrkan, under de första århundradena, lärde man barn genom berättelser. Berättelser som beskrev någonting väsentligt om Kristus och hans arbete.

En sådan berättelse är legenden om Sankt Kristoffer. En legend är en fiktiv berättelse, som kan ha någon grund i verkligheten. Det berättas att det fanns en man någonstans i Mellanösterns Kanaan som hette Reprobus. Han var en storvuxen man, som alla var rädd för. Om legenden kan vi läsa i uppslagsboken Wikipedia: ”Reprobus ville tjäna den mäktigaste kungen i världen och tog då tjänst hos

en mäktig kung. Men när han upptäckte att kungen var rädd för djävulen drog han den slutsatsen att djävulen var ännu mäktigare, och började så tjäna den Onde i stället. När Reprobus sedan märkte att djävulen var rädd för namnet ”Kristus”, förstod han att Kristus var den mäktigaste och beslöt sig för att tjäna denne i stället. Reprobus sökte upp en kristen munk för att få vägledning. Munken gav honom som uppgift att tjäna folket genom att hjälpa resande att ta sig över en flod som låg i närheten.

En dag kom ett litet barn till floden och Reprobus lyfte upp det och började bära det över floden. Men för varje steg Reprobus tog blev barnet tyngre och tyngre på hans axlar, och till slut kändes det som om han bar hela världen på sina axlar. Han frågade då: ”Vem är du?” Barnet svarade: ”Jag är Jesus som bär hela världens synder”. Enligt legenden döpte Jesus Reprobus. Efter detta bytte han namn från Reprobus (ung.”ondskefull man”) till Kristoffer (“Kristusbärare”).”

I Bibeln skrivs det om Jesus Kristus som bär hela världens synd på Golgata kors. Om honom profeterades det genom Jesaja (53:4–6):
”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. Han var som en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi inte respekterade honom. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi såg honom som hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. Men all vår skuld lade Herren på honom.”

**Idag hjälper Herren,
det har han lovat!
Och du har blivit
utvald i Kristus.**

Julens högtid berättar för oss om Guds Son, som blev människa genom Jungfru Maria. Han kom för att fullborda Guds frälsningsplan som Gud hade förberett i himlen redan före skapelsen, såsom vi läser i Paulus brev.

”Han har utvalt oss i honom före världens skapelse till att vara heliga och fläckfria inför honom. I kärlek har han förutbestämt oss till barnskap hos honom genom Jesus Kristus, efter sin goda viljas beslut, till ära och pris för den nåd som han har skänkt oss i den Älskade. I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder, tack vare den rika nåd som han lät flöda över oss med all vishet och insikt. Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet enligt det beslut han har fattat i Kristus, den

plan som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus.” (Ef. 1:5–8).

Guds Son, Jesus Kristus, är den enda som kan bära oss alla. Det finns inget annat namn, ingen annan ”bärare” än Gud själv. Han vill bära också dig under svåra tider i ditt liv. När du känner att livet är tungt och du knappt ser ljuset, även då synden gör livet tungt och tron känns svag, är han med i din djupaste ängslan och känner den med dig. Jesus är inte endast Kristus under de goda och soliga dagarna. Nej, han är Kristus också under de svåra dagarna, eftersom det är just därför som han föddes till vår jord.

Vi som skriver i denna jultidning önskar dig, ja varje läsare, att du genom den här tidningen skulle orka några steg framåt, mot hemmet i himlen. Vi är dagens barn. Vi behöver inte bära sorger inför de kommande dagarna. Idag hjälper Herren, det har han lovat! Och du har blivit utvald i Kristus. Vi ber för dig, och för alla dina kära, och önskar dig en välsignad jul!

Vesa Pöyhtäri
redaktör

Din konung kommer i ödmjukhet

*Hosianna vare Davids son.
Hosianna vare han
som kommer i Herrens namn.*

Första advent inleder kyrkoåret och därmed är även fastetiden och väntan på julen inledd.

Bibeltexterna för 1:a advent talar om hur Jesus rider in i Jerusalem i ödmjukhet på ett åsneföl. Bilden är väldigt tudelad. I Guds rike är ju Jesus kung och regerar i härlighet för evigt. Bibeln målar upp en bild av människor som hurrar och tar emot honom som en jordisk kung, trots att han kommer ridande på ett lastdjur och inte på en vit hingst. I verkligheten är Jesus den mest skuldtyngda människan som jorden någonsin skådat där han rider in i Jerusalem. Därför lyder även överskriften för denna söndag: "Din konung kommer i ödmjukhet". Hela världshistoriens och alla människors synder, från Adam och Eva till dina och mina, är lagda på honom och han är på väg att försona denna skuld på korset. Jesus känner sig inte som någon kung utan han känner sig till och med övergiven av Gud och har sådan ångest att han svettas blod. Av kärlek till dig och mig går han hela vägen, låter sig smädas, piskas och korsfästas för att vi skall

bli fria från all vår synd och skuld inför Gud. Döden hade ingen makt över honom utan på den tredje dagen uppstod han från det döda för att alla som tror på honom skall få del av det eviga livet. Jesus säger: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö." Sedan frågar han dig: "Tror du detta?" Vad svarar du? "Ja Herre! Jag tror!" (Joh.11: 25-26)

JAG HAR BESEGRAT VÄRLDEN

Har vi inte orsak att stämma in i Hosianna-sången? Inte bara idag utan alla dagar. Gud är värt vårt lov, pris, tack och vår ära. "Här i världen får ni lida men var inte oroliga, jag har besekrat världen". Så säger Jesus i Joh.16:33. Jesus har besekrat all synd, smärta, sjukdom och död och genom honom har även vi seger över allt detta. Vi kan inte ens dö. Fienden kan, enligt Joh.10:10 stjäla, döda och förstöra våra liv till det fysiska, men den som har sin själ förseglad i Kristus kan aldrig dö. Jesus har ju kommit för att vi skall ha liv. Det är bara vårt skal, vår ytterrock, eller "vårt tält", som Paulus kallar det,

som fienden kan skada. När vi lever i en nära relation med Herren behöver vi inte frukta det som fienden eventuellt kan förorsaka oss, för han kan inte beröva oss det eviga livet tillsammans med Gud i himlen. I Matteus 10:28 säger Jesus att vi inte skall vara rädda för den som kan döda kroppen, men som inte kan döda vår själ. Det är i stället till Gud vår kärlek, tillit, respekt och fruktan skall rikta sig. Han som verkligen har makt över vår eviga själ. När vi lever i en nära relation med Fadern genom Jesus Kristus och den Helige Ande kan vi med Andens ögon se det som även Johannes såg (1 Joh.1:1-4).

"Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi har skådat och rört med våra händer, om detta vittnar vi: Livets Ord. Livet har uppenbarats, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni ska ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus. Detta skriver vi för att vår glädje ska bli fullkomlig."

STENARNA SKALL ROPA

I slutet av advent, i texten från Lukas evangelium (Luk.19:37-40), prisade lärjungarna Gud för alla de underverk de sett Jesus göra. Då kom några fariséer och bad Jesus säga åt dem att sluta. Det som är oroväckande i vår tid, och det har varit så redan ganska länge, är att Guds folk har tystnat utan att någon ens bett oss tuga. Har du slutat att prisa Gud för alla de underverk Jesus gör och har gjort i ditt liv? Jesus svarade fariséerna: "Jag säger er att

om de tiger, kommer stenarna att ropa". Låt oss höja upp vår röst och förkunna för världen vad Jesus har gjort, att himmelriket är nära. Så som Johannes döparen, Jes.40:3-5, får vi göra allt för att bereda väg för Herren in i människornas hjärtan. "Bered väg för Herren i öknen, bana på ödemarken en jämn väg för vår Gud. Alla dalar skall höjas och alla berg och höjder sänkas, vad ojämnt är skall jämnas och vad oländigt är skall bli slät mark. Herrens härlighet skall bli uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den. Ty så har Herrens mun talat."

KONUNG I HÄRLIGHET

Jesus säger: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö."

Snart skall Jesus komma tillbaka som kung över både himmel och jord och alla skall se honom och allas knän skall böjas. Fram till den dagen är det viktigt att vi förblir i Kristus och håller blicken stadigt fäst på Honom och låter Guds ord vara våra fötters lykta och

ett ljus på vår stig. Vi får frimodigt förkunna för världen att Herrens dag är nära och vittna om det eviga livet i Kristus. Vi får ta vårt kors och ödmjukt möta både förföljelse, vanära och hån, men vad gör det när vi har målet för våra ögon: gemenskapen med Jesus i evig tid. "Efter en liten tids lidande ska all nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus, upprätta, stödja, styrka och befästa er. Hans är makten i evighet. Amen." (1 Petr.5:10-11).

Med önskan om en välsignad adventstid.
Matias Gädda
Helsingfors

Din konung kommer i härlighet

Luk. 21:33-36

Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonsträdet och alla andra träd. När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå."

Men akta er för att tynga era hjärtan med festande, rus och livets bekymmer så att den dagen plötsligt drabbar er som en snara, för den ska drabba alla som bor över hela jorden. Var ständigt vakna och be om kraft att undfly allt som ska ske och kunna bestå inför Människosonen."

I den evangeliska kristenheten är denna söndags tema Kristi återkomst i härlighet vid tidens slut. Detta uttrycks också i den gamla benämningen Adventus glorificationis (förhålligandets advent). Församlingen skall tålmodigt invänta Kristi ankomst och den utlovade frälsningen. Mitt i nöden och skulden har församlingen fått löftet om frälsningens tid. Löftet fyller oss med glädje och hopp.

Dagens bön

Jesus Kristus, vår Befriare.

I vårt mörker hör vi budskapet om att du är den som skall komma.

Stilla gömmer vi orden.

Gör oss tålmodiga.

Gör oss vaksamma.

Hjälp oss att våga lita på dig och leva i den verklighet som vi ännu inte ser.

Hör oss, du som med Fadern och den heliga Anden lever och regerar i evighet.

Bön för fosterland

Självständighetsdagen

Gud, du som råder över alla folk, i dag tackar vi dig för det goda land som du har gett oss. Tack för att du i din nåd har lett vårt folk genom många svårigheter och strider fram till denna dag. Hjälp oss att ta hand om varandra och hela din skapelse. Led oss med ditt ord på dina vägar tills vi når vårt himmelska fosterland. Genom Jesus Kristus, han som med dig och den heliga Anden lever och härskar från evighet till evighet.

Hälsning från Amerika

Guds frid. Mitt namn är Nicholas Kandoll. Jag är pastor i Apostolic Lutheran Church i New York Mills i Minnesota. Jag har tjänat här i sju års tid. Vi är en landsbygdsförsamling i ett litet jordbrukssamhälle. Vi prisar Kristi evangelium och samlas runt Ordet och sakramenten för att ta emot Kristus och Hans gåvor. Min fru sedan åtta år, Cheryl, och jag har tre barn: Josie (6), Rand (4) och Chloe (3). Vi vill uppriktigt önska er en god jul.

Jag vet inte hur det är i Finland och Sverige men här i Amerika har julen blivit väldigt kommersiell. Alla verkar fira jul, också människor som inte är kristna. Julklapparna, dekorationerna och julmusiken var ursprungligen tänkta att peka på Kristus. Vissa delar av julfirandet tilltalar våra ögon och frestar oss att ta bort fokus från det som är viktigt. Som pappa och pastor försöker jag alltid förklara betydelsen av de olika aspekterna av vårt julfirande.

Detta år kommer jag att fokusera på herdarna. Som barn förstod jag aldrig deras betydelse. Jag såg dem alltid som något slags sidofigurer som inte hade någon egentlig betydelse i det som skedde. När vi tänker på det som finns nedtecknat i Lukas evangelium ser vi hur fel jag hade. "I samma trakt fanns några herdor som låg ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod en

Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket rädda. Men ängeln sade: "Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. (Luk.2:8-10).

Det berättas att de herdor som änglarna visade sig för vistades i trakten av Betlehem. Betlehem låg nära Jerusalem och templets djurhjordar hölls på de omkringliggande åkrarna. Dessa får skulle offras på påskhögtiden. Det är förunderligt. Offersystemet pekade framåt, på Jesus (Hebr. 9 och 10). Kommer du ihåg Abraham och Isak på Moria berg?

"Abraham svarade: Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret, min son" (1Mos.22:8). Det var alltigenom Guds plan. Då passerar det ju bra att dessa herdor, som vakade över offerlammen, lämnade dem när Guds lamm, som borttar världens synd, föds! Det är min bön att Gud skulle ge oss nåden att på riktigt förstå den gåva vi fick i Kristus.

"Gud vare tack för Hans obeskrivligt rika gåva!" (2Kor.9:15).

God jul och Guds frid!
Nicholas Kandell

Bered väg

Matt. 11:2-10

Temat för tredje söndagen i advent är "Bered väg för konungen". Evangelietexten börjar med Matteus som berättar åt oss att Johannes döparen var i fängelset. Vi minns att Herodes kastade honom i fängelse efter att Johannes tillrättavisade Herodes för att han tagit sin bror Filip's fru till sin egen. Johannes klara budskap från Gud stack i människors samvete och gjorde till slut att han kastades i fängelse och miste livet.

Johannes döparen kom in i bilden efter en lång profetisk tystnad. Denna sista profets budskap handlade om omvändelse - "Omvänd er, ty himmelriket är nära." Matteus berättar tidigare att "Jerusalem och hela Judeen och hela landet kring Jordan kom till honom" Av Matteus ord ser vi att det var många människor som kom för att lyssna på Johannes. Märkligt från den naturliga sidan, eftersom han berättade åt dem att de är syndare och uppmanade dem att göra bättring och bekänna sina synder. Han döpte dem också, ett omvändelsens dop. Hans roll var att vara den som berättar åt människor att förbereda sig för Herrens ankomst, att göra "vägen rak", att ställa deras liv till rätta med Gud.

Jesus berättar åt oss senare i detta kapitel hur människorna tog emot honom och

Johannes. "Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och man säger: Han är besatt. Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: Se, vilken frossare och drinkare, en vän till publikaner och syndare!" Inget av alternativen var godtagbart för dem. Så vi ser hur människor tog emot Johannes budskap att förbereda sig för ankomsten av deras kung. En del gjorde bättring och bekände sina synder och en del beskyllde Johannes och Jesus. Människor reagerar på samma sätt idag. Bibeln lär oss att Guds ord är levande och verksamt och att det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg. Gud vill genom sitt ord avslöja vår synd och syndiga natur men på samma gång avslöja sin nåd åt oss.

Bibeln lär oss att Guds ord är levande och verksamt och att det är skarpare än något tveeggat svärd.

Människohjärtat kan ta emot ordet på sättet som vi hörde ovan, sökande efter brister i budbäraren och budskapet, eller så kan det vända om till bättring inför Gud. Köttet försöker antingen neka dess syndighet, ursäkta dess syndighet eller även avleda dess skuld annanstans. "Jag har inte syndat så mycket" eller "Detta skulle inte ha hänt om jag inte skulle ha känt sådan smärta" eller "Om hon eller han inte skulle ha frestat mig." Aposteln Paulus berättar att köttets sinne är fiendskap med Gud. Det underordnar sig

inte Guds lag och kan det inte heller. Gud frestar oss inte. Andra kan försöka göra det men kan ändå inte tvinga oss att falla. Djävulen kan kasta sina pilar på oss och fresta oss på många sätt. Ändå ligger problemet egentligen i vårt eget hjärta. "Var och en som frestas, dras och lockas av sitt eget begär. När så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullmogen föder den död." Utan Jesus, hoppet för Israel och hedningarna, skulle vi vara förlorade.

Så vår text berättar att Johannes då han satt i fängelset ville veta om Jesus var den han hade berett väg för. Jesus svarar Johannes lärjungar genom att använda Jesajas ord, som profeterar om honom, vilket han ofta brukade göra. Blinda får sin syn, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap. Vi skall speciellt lägga märke till hans sista ord till dem, "salig är den som inte tar anstöt av mig".

Hur kunde vi någonsin ta anstöt av Jesus? Vi, i vårt eget kött, vill inte vara i behov av Jesus. Vi tar anstöt av att vår mänskliga natur inte är nog. Vi har en syndig natur och behöver något - någon - annan för att duga inför Gud. Matteus citerar senare Jesus ovanliga ord, "Den som faller på den stenen skall krossas, och den som stenen faller på skall smulas sönder". Om du och jag i denna nådens tid faller på hörnstenen Jesus så kommer vårt hjärta att brista men vi kommer att bli helade genom honom. Om vi i vår syndighet, stolthet och hjärtats hårdhet avvisar hans förlåtelse och kallelse att följa honom så kommer vi inte att ha någonstans att vända oss på domedagen och Guds dom kommer att falla på oss.

Må Gud styrka vår tillit till honom. Må han hålla oss vaksamma och verksamma i att bereda väg i våra hjärtan för kungens ankomst, Jesus Kristus.

Ken Helmes

Dagen är kommen!

*Dagen är kommen!
Kärlek triumferar.
Kristus är född åt oss i Betlehem,
hälsad av änglar,
väntad av all världen.
O kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja
vår Herre och Gud.*

*Gud av Gud Fader,
ljus av ljusens källa,
Människosonen av Maria född.
Så Gud sin kärlek
för all världen visar.*

*Ordet blev kött och
tog sin boning bland oss,
kom här i tiden.
Kristus är hans namn.
Så han sig härlig
för all världen visar.*

*Sjung halleluja!
Sjung, ni änglaskaror.
Sjung, alla helgon,
alla jordens folk.
Lov, tack och ära
vare Gud i höjden.*

Herren är nära

Detta är Johannes döparens vittnesbörd, när alla i Israel gick ut i öknen för att lyssna till denne märkvärdige man. De hade väldigt höga tankar om honom, de prisade, upphöjde och ärade honom. Alla tänkte i sina hjärtan om han möjligen kunde vara Kristus. (Luk. 3:15) Även samhällets absoluta toppskikt, från den tidens stora män, auktoriteter och kändiselit däriifrån han fick frågan om vem han var. Där, i den största prövningen för en människa, är Johannes döparen en stor förebild för oss. *Han bekände och förnekade icke; och han bekände: Icke är jag Kristus.* Han tar inte någon ära åt sig själv utan säger om sig själv: *Jag är en ropandes röst i öknen: gör Herrens väg rät!* Gud give oss den nåden, att den ödmjukheten och kunskapen om oss själv skulle finnas hos Herrens tjänare idag. Det ber jag för min egen del, för vår väckelse och för våra nordiska länder. Herre att vi endast skulle vara din röst! Annars kan vi inte göra vägen rät för ärans konung. När vi börjar växa och bli någonting mer än bara röster, vi blir en auktoritet i kristenheten och vi ska få andra att tycka som oss. Så måste vi börja tänka taktiskt och strategiskt, våga orden vi ska säga; så måste stora män göra, det är viktigt och ansvarsfullt tänker man. Men allt är bara för den egna äran och kanske för att hålla de närmaste vännerna om ryggen. Då blir vägen krokig. Om Gud ska kunna göra vägen rät kan vi endast vara hans

röster, en röst ska inte tänka på konsekvenser, en röst kan inte tänka på konsekvenser. Jag menar inte här den skicklighet vi har fått från Guds ord utan det, att vi börjar bemästra Guds ord med vårt förnuft. Gud ansvarar själv för sitt ord.

En kristen predikant talar inte annat än Johannes. Med andra ord predikar han först lagen, då människan behöver lära hur mycket Gud fordrar av oss och att vi inte har någon förmåga att uppfylla det. Vi kan inte göra det som duger inför Gud. Så måste syndaren erkänna och bekänna sig som en förlorad son och att hela hans eller hennes liv och leverne, alla gärningar är helt igenom synd. Människan blir förödmjukad genom självkänedom och måste tvivla på sig själv och sin egen förmåga.

Då börjar lärans andra del, Johannes döparen visar bort människorna från sig själv till Kristus. Han har visat hur alla människor måste tvivla och helt misströsta på sig själv. Men för att inte folket ska misströsta på Gud så visar Johannes döparen hur vi ska bli frälsta från våra synder och bli saliga. Ni kan inte göra det själv, säger han. Jag kan inte göra det, men jag kan visa er en man som kan ta bort era synder och göra er saliga. Se, det är Han, Herren Jesus Kristus som tar på sig dina synder. Ja se vem han pekar på, det är han, Guds Lamm.

Vi stannar kanske ofta vid att tänka på vad Jesu försoningsdöd betyder för mig, kan det verkligen vara sant att det gäller mig. Hur kan Jesus död på korset hjälpa mig och så kan vi börja tvivla på om det verkligen gäller mig. Det är väl det egoistiska i oss som leder till att tänka också på försoningsverket som att det handlar i första hand om något mellan mig och Gud eller mig och Jesus. Men se var Guds ord riktar ljuset, det är inte alls på människan utan det var *Gud som i Kristus försonade världen med sig själv icke tillräknande dem deras överträdelser, och nedlade hos oss försoningens ord.* (2 kor. 5:19) Människan, du och jag är helt borta från scenen. Vi är ställd på åskådarplats, *se Guds Lamm som tar bort världens synd!* Här frågas inte efter vad du känner, hur syndig du är, hur helig du är eller vad du än hittar i dig själv, det har ingen betydelse. Alla är odugliga, den striden var förlorad redan i Edens paradiset, det är "game over". *Se Guds lamm som bort-tager världens synd!* Så syndare se på honom och ännu mera; se vad försoningsverket betyder för Gud, där har vi den bergfasta grunden. Det är Fadern som gett sitt fullkomliga lamm som offer för din skull, Gud lät honom komma hit så fattig och ringa, så liten och skör föddes Han i Betlehem. Men ännu mindre, ännu fattigare och ännu mera utsatt skulle han bli för att kunna grunda sitt nåderike här på jorden, där på korset då Fadern måste överge honom för din och min skull. Det var syndens lön och lagens krav. Jesus dör på korset. Sonen offras av sin Far. Men sedan kommer vändningen, uppståndelsen och segern över synden och döden. Det offret var tillräckligt för Fadern, det duger också för oss. Det är Guds gåva till mänskligheten.

Jag önskar alla läsare
en välsignad julfrid.
David Orre

Julprofetia

Men du, Betlehem Efrata
som är så liten
bland Juda tusenden,
från dig ska det åt mig komma
en som ska härska över Israel.
Hans ursprung är före tiden,
från evighetens dagar.
Därför ska han överge dem
fram till den tid
då hon som ska föda har fött.
Då ska de som är kvar
av hans bröder
få vända tillbaka till Israels barn.
Han ska träda fram
och vara en herde i Herrens kraft,
i Herren sin Guds namns höghet.
Och de ska ha ro,
för han ska vara stor
till jordens ändar.

Kristus frälser sitt folk

Under jultiden hör vi ofta en mening som läses för oss från Lukas julevangelium: "Och det hände sig vid den tiden". En lyssnare kan lätt tänka att det här bara är ett sätt för hur man kan uttrycka en händelse som har skett någon gång, liksom "det var en gång". Men meningen som Lukas skriver innehåller mycket mera. Ordens klara innehåll är att visa att Gud nu börjat sitt frälsningsverk. Meningen hör samman med Guds allmakt. Gud börjar nu frigöra sitt folk.

Evangelisten Lukas sammanbinder Josef och Maria med det Romerska rikets historia genom att visa att de blev sända till Betlehem, genom kejsar Augustus påbud, för att bli inskrivna i skattelängden. Med trons ögon kan vi se att det skedde mycket i denna stund. För trons ögon betyder detta, att när Josef och Maria tog sina första steg mot Betlehem började Gud den slutliga befrielsen av sitt folk från fångenskapen i Babylonien. "Från syndens Babel". Bildligt kan vi se hur Gud tog kejsar Augustus i kragen och satte honom att utfärda order om skattskrivningen. Augustus förstod inte att denna befallning var en av de händelser som slutligen skulle leda till brytning av syndens makt över världen.

Den som läser Bibeln känner väl till befrielsen för folket som återvänt från Babylonien. Men den befrielsen var trots allt endast en delvis befrielse. Babels fångenskap fortsatte ännu 400 år i Israels folks liv innan Frälsaren slutligen kom och frigjorde folket. Träldomsocket

hade inte helt lättat, inte ens ännu efter 400 år, utan Israel hade hela den tiden varit under något hedniskt rikets välde. Om atmosfären vid denna träldomstids slut kan vi läsa i Simeons lovsång och i Marias lovsång. Naturligtvis är det sist och slutligen fråga om att slutgiltigt övervinna syndens träldom. Syndens träldom som är värre än det jordiska Babylon. För denna orsaks skull kom Kristus för att befria alla folk på hela jorden med sitt eget blod, genom att ta mänskoslåktets synder på sina axlar, och, i vårt ställe. Han led Guds vrede och straff som vi borde ha lidit.

Till denna första jul hade Kristuskonungen kommit, avlad i sin moders liv genom den Helige Ande. Nu var han på väg, gungande i Marias mage på åsnans rygg. Josef vandrade bredvid och ledde åsnans steg och sparkade undan stenar på stigen.

Kristuskonungen började sin första resa på åsneryggen. Snart föddes han i Betlehem, i Davids stad. Också himlen kom för att se det lilla barnet som låg i krubban. Den Helige Ande kallade gäster till härbärgets stall. Inbjudan sändes inte till de högt ärade i Jerusalems hov, inte till prästerna i templet eller till översteprästerna, inte heller till stadsfullmäktige i Betlehem eller till de rika. Förbi alla dessa for den Helige Ande och sökte upp herdarna på ången. De, som i sitt arbete i kylan, försökte värma sina fingrar vid en brasa. Ännu längre bort for den Helige Ande. Han for till det forna Babylons område, till "österlandet", för att söka upp hedningar vilka spådde ur stjärnbilderna.

Vad betyder detta? För en Judisk läsare skulle hedningar, och därtill hedningar som bugar sig för "himlens härskaror" eller stjärnor, vara de allra sista

som skulle vara värdiga att komma till Messias fest. Men just sådana valde den Helige Ande för att visa sin nåd och sin förlåtelses omfattning. Syndens Babylon måste släppa sitt grepp om mänskan och miste också de sista resterna av sin makt när den Helige Ande förde människor att knäböja inför Israels konung, barnet i krubban, i stället för stjärnor. Kanske kan vi även tänka, att när dessa österns visa befriades från sin dyrkan, är det samtidigt en profetisk bild om hur hela världen kommer att befrias från det gamla Babylons syndens bojor!

På en åsnerygg började Kristuskonungen även sin sista resa. Då red han in i Jerusalem och hela folket sjöng sången som skulle sjungas för Messias: "Hosianna Davids Son".

Nu skulle Jerusalem grundas, det andliga Jerusalem, vilket är alla troendes moder. Satan skulle bindas och en evig rättfärdighet beredas. På det heliga korset och i uppståndelsen gjordes frälsningen så färdig och klar, att vi ännu idag förundras över Guds nådebeslut och rättfärdiggörelse: "För om vi som Guds fiender blev försonade med honom genom hans Söns död, hur mycket mer skall vi då inte som försonade bli frälsta genom hans liv? Men inte bara det, vi gläder oss också i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen". (Rom 5:10-11).

Ha en välsignad, vår Frälsares, födelsefest!
Vesa Pöyhtäri

Martyrerna

Den Helige Stefanus dag

Apg. 6: 8-15, 7: 54-60

Vi firar annandag jul till minne av martyrererna. Så som Jesus blev förföljd av Herodes strax efter sin födelse, så har Jesu efterföljare också fått erfara förföljelse genom alla tider mer eller mindre. "Saliga är ni människor som smädas och förföljs och säger allt ont mot er, ljugande för min skull. Gläd er och fröjda er, ty er lön är stor i himmelen, ty på samma sätt har de förföljt profeter som varit före er." Så säger Jesus i Matt: 5:10-12. Vi blir uppmanade att glädjas och fröjdas eftersom lönen är stor i himmelen. Det var detta slutmål som också Martyrerna såg fram emot under sin kamp och strid. Vi må lägga märke till att Jesus prisar detta som ett salighetens kännetecken; att bli förföljd av denna värld och djävulen. Detta är ett livstecken för en Guds församling. Frukten av förföljelse är så förunderlig, att Guds rike har haft framgång därav. Vi kan läsa de bekanta orden av kyrkofäderna: "Martyrernas blod var en säd till Guds rike". Och åter: "Apostlarna planterade men Martyrerna vattnade." Vi, här i dessa nordiska länder, har fått leva i frihet och fred i långa tider. Vi har fått utöva vår kristna tro öppet och fritt. Vi har inte haft blodig förföljelse. Det

har varit en välsignad tid, vilket vi har orsak att tacka Gud för. Materiellt sett har Gud även välsignat oss så att vi får leva i överflöd. Men all denna välfärd och frihet kan bli till en frestelse. Djävulen som är en tusenkonstnär använder tillfället till att göra Guds verk om intet. Djävulen frestade även Jesus med att visa honom alla riken i världen och deras härlighet, och sade till honom, allt detta vill jag ge dig om du faller ner och tillber mig. Då sade Jesus till honom: "gå bort Satan, ty det är skrivet, Herren din Gud skall du tillbe och honom allena skall du tjäna" (Matt. 4: 8-10).

Så som djävulen frestade Jesus, frestar han oss Guds barn. Ser vi sådana tecken i vår kristenhet, och i vår väckelserörelse, att man börjar anpassa sig efter denna värld med denna världens andligheter? Vi får be Gud om förstånd och visdom därtill. När den köttsliga människan får börja regera så anpassar han inte enbart sig själv, utan vill anpassa även kristendomen enligt sin köttsliga vilja, med världen. Därav följer andlig död. "Ty du har namnet att du lever, men du är död" (Joh. Upp. 3:1). Det går inte att förena ande och kött: "så är

vi nu inte käre bröder skyldiga köttet, att leva efter köttet. Ty om ni lever efter köttet, så skall ni dö, men om ni dödar köttets gärningar med anden så skall ni leva." (Rom. 8:12-13) Vidare läser vi från Bibeln: "Gå inte i främmande ok tillsammans med de otroende, ty vad har rättfärdigheten att skaffa med orättfärdigheten, eller vilken delaktighet har ljuset med mörkret. Eller hur förlikar sig Kristus med Beliar? Eller vilken delaktighet har den troende tillsammans med den som inte är troende." (2 Kor.6:14-15)

I texten får vi läsa hur Gud uppfyllde Stefanus med tro och kraft. Folket reste sig emot honom, men de förmådde inte stå emot den visdom och den ande som talade. De anklagade Stefanus för falskt vittnesbörd. Den här texten är ett dyrbart vittnesbörd om hur Gud styrker sina barn och är med dem enligt sina löften. Så här får vi Guds barn tro även i denna yttersta tid, vad än som möter oss här i tiden. Herrens nåd är var morgon ny. Må Martyrernas exempel intala oss mod, när vi ser i vilken brinnande kärlek

och oöverbinnelig Guds kraft dessa kristna gick i sin Herres fotspår. Stefanus blev fasttagen och förd inför rådet, läs hur han svarar där i 7:e kapitlet, och hur han även skarpt förmanar dem som anklagar honom. Detta verkade en sådan bitterhet i anklagarnas hjärtan att de förde honom ut ur staden för att stenas.

Herrens nåd är var morgon ny

Stefanus såg upp mot himlen - och fick se Guds härlighet och Jesus stå på Guds högra sida. Jag tror att Stefanus inte hade svårt att ta farväl av denna värld när han fick se himlen öppen och trons mål inför sina ögon. Han böjer sina knän och ropar med hög röst: "Herre tillräkna dem inte denna synd". Stefanus bar ett förlåtande hjärta mot sina förföljare. Bror och syster i tron, låt oss ge nya löften: kostar vad det kostar vill, men jag vill nå himmel och salighet. Kämpa trons goda kamp, så skall himlen öppnas en gång också för oss. Ja, för alla dem som tvagit sina kläder och gjort dem vita i lammets blod.

Guds frid
Sören Ylipää

Kristi vittnen i dag

Matt. 10:16-22

Orden av vår Frälsare att han sänder ut sina efterföljare som lamm bland vargar verkar svåra att förstå för oss i dag. Vi tänker lätt att detta gällde endast de första kristna. I dag behöver vi därför påminnas om att långt fler dödas för Jesu skull i dag än i tiden för texten. Vi får i vår kyrka för lite information om vad som händer i övriga delar av kristenheten. Om vi delar in de kristna i världen i dag i hundra delar så utgör vi lutheraner tre delar (3 %) Den största förföljelsen händer i de övriga 97 delarna. Det som händer med de övriga vet vi för lite om. I länder som Nordkorea, Afghanistan, Somalia, Libyen och Pakistan innebär det oftast dödsstraff att bekänna Jesus som sin Frälsare. Tusentals kristna sitter idag t.ex. i Nordkorea i fruktansvärda fångläger för sin kristna tros skull. Enligt uppgifter som Martyrkyrkans Vänner har fått tillgång till dödas i snitt tretton kristna varje dag året om, tolv kyrkor attackeras varje dag och tolv kristna arresteras och kastas i fängelse utan orsak varje dag året om.

Jesu ord om förföljelse gäller alltså i högsta grad i dag i vår värld. Det märkliga är att när man talar med kristna som torterats för sin tros skull ber de i första hand om förbön för

att kunna vittna med sådan kärlek att de som torterar dem också tar emot evangelium om Jesus. Arresteringarna sker ju enligt Jesus ”för att vittna inför dem”. Därför skulle det vi ser hända med våra lidande bröder och systrar i dag inte förvåna oss. Jesus säger ju i texten klart att lidandet kommer att följa ett frimodigt vittnesbörd om Jesu kors. Med korsets budskap följer alltså budskapets kors.

I fyrtio års tid har jag haft den stora nåden att möta lidande syskon och se deras andliga kamp och deras kärlek till dem som gör dem illa, torterar dem och skiljer dem från sin familj.

Jag har sett hur de bekräftar ordet om att djävulen visst kan ha makten att ta livet av dem men aldrig att skilja dem från det eviga livet hos Gud. En kär broder fick höra att han kunde bli dödad genast om han inte förnekade Jesus. Hans svar var enkelt och klart: ”ni kan skjuta mig om ni vill. Det betyder att jag är hos Gud i kväll!”

En annan sak som jag alltid tackar Gud för är att han alltid svarar på bön men ofta enligt sin tidtabell och på annat sätt än vi tänkt.

Vår broder Shahbaz Bhatti från Pakistan (som besökt Larsmo) hade ett stort böneämne: att få vittna för den muslimska världen om Guds kärlek i Jesus. Men hur skulle detta ske? I Pakistan ger man inte en kristen möjligheten att vittna offentligt. Den sista gången jag träffade honom här på jorden (i Dubai) frågade jag om han ville ”kommentera sin död” (eftersom vi bägge visste att han skulle bli mördad) Vi filmade hans kommentar på min mobiltelefon. Tre månader senare var han minister i Pakistans regering och mördades av talibanerna. Jag sände inspelningen av hans kommentar till de tre största muslimska tv kanalerna och några timmar efter mordet ”kommenterade” Bhatti sitt mord i nyheterna! Hans bön hade gått i uppfyllelse när hundratals miljoner muslimer i tv plötsligt hörde hur han förlät sina mördare och hur han nu genom tron på Jesus gått in i den eviga glädjen hos Gud och hur Kristi kors är vägen till evigt liv för var och en som tror.

Jag hör ofta kristna i vårt land säga hur glad man är att få leva i ett fritt land. Vi har verkligen orsak att tacka Gud för att vi får samlas fritt för att höra Guds Ord. Men tänk om du hade en fysisk bror som satts i fängelse utan orsak och nu torteras. Skulle du säga att jag är så glad att jag kan gå och lyssna till ordet

utan problem. Jag tror inte det. Jag tror att Du skulle glädja dig men samtidigt be och försöka hjälpa din bror.

Detta är i dag vår uppgift: dels att följa med vad som händer med våra andliga bröder och systrar och dels hjälpa dem i bön och med kärleksgåvor. I vår lutherska kyrka i Burma har vi inte pengar att betala evangelisternas lön (90

euro per månad) och kan inte ge tillräckligt med mat åt barnen. Ett inbördeskrig rasar och en militärjunta har tagit makten. Samtidigt härjar covid-19 bland majoriteten av våra medlemmar som inte har kunnat vaccineras.

Stefanidagen visar på lidandet i världen i dag men också på hjälpbehovet och vårt ansvar som Jesus efterföljare i vår tid.

Bön: Herre Jesus, vi ser att Dina efterföljare hatas och lider också i dag. Vi tillhör genom dopet och tron på dig alla samma kristna familj. Visa oss hur vi skall be och hur vi kan hjälpa dem som lider för ditt namns skull. Gör oss till ordets görare och inte bra till ordets hörare.

Johan Candelin
Biskop, Burmas
lutherska kyrka

PS Den som önskar regelbunden information om våra lidande syskon får gärna kontakta mig på: candelin@kolumbus.fi

Bönetankar i adventstid

Jesus Kristus, min Herre och min Konung, min Frälsare, min Vän,
till Dig vänder min tanke, mitt hjärta och min själ, min blick, min längtan
i denna väntans och beredelsens tid.

Till Dig som kom, som kommer och som skall komma.

Mitt hjärtas rop förenar sig med röster som genom sekler och tider
stämt in i ropen som en gång ljöd längs Jerusalems gator:

Hosianna! Herre hjälp, Herre fräls! Herre låt väl gå!

Välsignad är Du, som kommer i Herrens namn.

Du kom inte på höga hästar med stolthet och makt
som den jordiska kung folket hade väntat.

Nej, i ödmjukhet kom Du. På ett litet, föraktat djur, på en arbetsåsnas föl.

Nära oss vanliga små människor, mitt in i vår vardag.

Immanuel, Gud med oss, är Ditt namn.

*Fastän Du var till i Gudsgestalt, räknade Du inte tillvaron som Gud såsom segerbyte,
utan utgav Dig själv genom att anta en tjänares gestalt då Du blev människa.*

*Du som till det yttre var som en människa ödmjukade Dig och blev lydig
ända till döden - döden på korset.*

Men en dag ska Du komma i konunglig makt och härlighet på himmelens skyar.

Den dagen ska alla knän böja sig och alla tungor bekänna att Du är Herren!

Den dagen ska jag se Dig, ansikte mot ansikte.

Den dagen väntar jag.

Och jag hör en stilla viskning från Dig:

Vaka och be. Se, jag kommer snart!

Genom bruset och larmet från den värld som vänt Dig ryggen
ekar en röst från forntidens dagar:

Bered väg för Konungen!

Vänd om från era onda vägar. Rena era hjärtan.

Se, Guds Lamm, som tar bort världens synd!

- Jag bekänner inför Dig, min Herre och Konung,
att jag har syndat i tankar, ord och handling.

Jag ber att Du i Din nåd förlåter mig
och renar mitt nersmutsade hjärta med Ditt eget hjärteblod
så att Du kan bo därinne.

Amen, i Namnet Jesus.

Du är den som frälser Ditt folk från deras synder.

Väntans tid går mot sitt slut. Tiden att fira Din födelse är nära!
I tro och lydnad för änglabudskapet från Gud handlade Dina jordiska föräldrar.
Din mor beredde sitt sköte att bära Dig och föda Dig in i världen.

Herrens tjänarinna ville hon vara.

Allt skedde enligt den Allsmäktiges vilja och plan,

som Han i förväg kungjort genom sina tjänare profeterna.

Jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel.

Du är Barnet som blev oss fött, Sonen som blev oss given.

På Dina axlar vilar herradömet.

Fridsfurste är Ditt Namn. Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader.

Du är Ljuset som strålar in i dödsskuggans land. Ljuset från Evigheten.

Du fyller mitt hjärta med jubel och glädje.

Du, min Frälsare, Messias, Herren,

Dig vill jag tacka och prisa för alltid.

Tack att Du kom hit till jorden som ett litet barn
för att bli min Frälsare, min Herre, min Vän.

Tack att Du kommer till mig på nytt och på nytt
i Ditt ord, i nattvardens bröd och vin.

Tack att Du snart skall komma igen
för att hämta mig hem till himmelens härlighet och det eviga livet.

Hosianna!

Välsignad är Du som kommer i Herrens namn!

Amen, kom Herre Jesus!

Åsa Tylli

Julevangelium enligt Paulus

Guds Frid och en fridfull advents-, och juletid till er ungdomar!

I dag så ska vi ta del av en nytestamentlig text som kan kallas julevangelium enligt Paulus. Texten är tagen ur Galaterbrevet. *“Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt.”* (Gal 4:4-5.)

Ett nådens under skedde under julnatten. Ordet blev kött och tog sin boning bland det fallna människosläktet. Guds egen Son blev genom jungfru Maria född hit till världen. Han var avlad av den Helige Ande och han kom med ett härligt budskap till jorden. Ja, Han var själv det glada budskapet och Han kom för att bli en förbannelse i människornas ställe. (Gal 3:13.) Genom Jesus har vi välsignelsen. Vi påminns om formuleringen i den aronitiska välsignelsen: *“...Herren vände sitt ansikte till oss och give oss sin frid”*. Herren Guds ansikte har verkligen blivit vänt till oss genom Jesu vår frälsares födelse. Hans frid har verkligen sänkt sig ner över våra hjärtan.

Ungdomsflik

I Kristus Jesus har du en stor familj av bröder och systrar, och ett himmelskt arv.

Vi har som människor ofta den frestelsen att börja tro att vi kan göra något för att Gud ska bli nöjd med oss. Vi lockas att tro att vi skulle kunna “bygga en bro till himmelen med våra egna gärningar.” Det kan vi inte. När vi använder liknelsebilden av en himmelsk bro har vi människor ingen del i att frälsningens bro blev byggd. När det gäller denna bro är Jesus både brobyggaren och själva bron. Vår Herre Jesus Kristus ställdes under lagens tunga börda. Han vandrade felfritt hela sitt jordeliv och fullföljde hela lagen. Jesus gav inte upp i slutet, utan Han fullföljde allt och tog villigt på sig ett omätligt lidande. Hela mänsklighetens skuld och skam. Allt gjorde Han enligt Faderns vilja. Till sist frälste Han oss från all synd och skam genom korset och uppståndelsen. Vi behöver inte vara rädda att Gud skall se på oss som otillräckliga syndare. Varför inte? För att han ser på oss genom sin älskade Son.

Jesus ställdes alltså under lagen för att vi skulle få söners rätt. Alla vi som har blivit döpta och tror, kommer att få ärva. (Gal 3:26-27) Det har ingen skillnad hur du har det ställt ekonomiskt, eller hur många kompisar du har. I Kristus Jesus har du en stor familj av bröder och systrar, och ett himmelskt arv.

Vi lever nu ständigt dag och natt i hans förlåtelse som kristna, genom tron på honom. Vi

har Skriftens ord på att när vi tar vår tillflykt till honom så ska vi inte komma på skam (1 Pet 2:6). Vi kristna blir inte utdrivna som slavar, utan inneslutna i Guds nådefamn genom Löftessonen Jesus Kristus.

Till Abraham utlovades en avkomma, genom vilken alla jordens folk skulle bli välsignade. (1 Mos. 22:18) Denna avkomma är Jesus Kristus. Han kom för att frälsa oss från syndens slaveri och tunga boja, och för att föra oss in i den fria och innerliga gemenskapen med honom. Vi påminner oss om honom, om julens Son nu i decembermånad. Genom Jesus får vi rätten att ärva. Genom Honom får du syster kallas för Guds egen dotter. Genom Honom får du broder kallas Guds egen son. Alla jordiska arv bleknar i jämförelse med det arv som Jesus har vunnit åt oss: det härliga himmelska arvet.

Kevin Nyfelt.
Ungdomsarbetsledare

Lyssna värld till ängelns ord!

”Lyssna värld till ängelns ord: Gud har kommit till vår jord!

Nyfött barn vår konung är, frid åt människor han bär.

Folk, stäm in i ängelns kör med en sång som aldrig dör!

Han som fötts i Betlehem är vår frälsare och vän.

Lyssna, värld, till ängelns ord: Gud har kommit till vår jord!”

Så här får vi sjunga ut på juldagens morgon, Salla vi kristna i världen i en mäktig kör. I olika länder och på olika språk, men med samma innehåll i sången. Tänk om vi hade varit med på julnatten då Jesus föddes. Tänk om vi hade varit med bland herdarna som vallade

sina får på Betlehems ängar den mörka natten. Vilken mäktig syn det måste ha varit! Ja, inte bara syn - att få ta del av den mäktigaste körsång som någonsin ljudit på vår jord, änglakören - WOW! ”Ära åt Gud i höjden och frid på jorden bland människor som han älskar.”

Vet du, herdarna som skötte om fåren, de var väldigt fattiga. Folk på den tiden tyckte att herdarna inte var lika fina som de, de tyckte att de inte var värda så mycket. Men just till dem kom änglarna med sitt mäktiga budskap. I Guds ögon är alla människor lika mycket värda och vi ska inte heller se ner på någon enda människa. Alla är vi Guds ögonstenar, dyrbara, älskade pojkar och flickor. Vi får be Gud om hjälp att se på varandra med Jesu ögon.

Det står i Bibeln att herdarna blev jätterädda då de såg den första ängeln som kom till dem. Det hade nog jag också blivit och säkert du med. Men ängeln sa att de inte behövde vara rädda. Ängeln berättade att något stort hade hänt just den natten. Något som skulle göra dem glada, ja, något som skulle göra folk i hela världen glada. Alla som tar emot och tror på Jesus fylls av en stor glädje, en himmelsk glädje. Ängeln berättade vidare att en Frälsare hade fötts åt dem och att han är Messias, Herren. Frälsare - Messias - Herren, vet du vad de orden betyder? Frälsare är samma sak som räddare, Messias betyder ungefär detsamma som kung och Herre är ett annat namn för Gud och visar på att han är den som bestämmer, som vet bäst. Jesus kom ner till jorden som vår räddare. Han vill vara vår kung och vet bäst vad vi behöver, han tar hand om oss. Vilka underbara nyheter änglarna kom med!

När ängeln hade berättat var de kunde hitta Jesusbarnet, så var det inte slut med överraskningar den natten. Plötsligt var hela himlen full av änglar och den mörka natten blev ljus. Om du läser det här en kväll när det är mörkt där ute, så kanske du vill dra på dig jacka, mössa och skor och gå ut en sväng. Ställ dig där ute, riktigt tyst och stilla och titta upp mot himlen. Föreställ dig att hela den mörka himlen

plötsligt lysas upp av ett starkt sken som bländar dig. När du försiktigt kikar mellan fingrarna så ser du hela himlen full av skinande änglar som sjunger med klara, starka röster: ”Ära åt Gud i höjden och frid på jorden bland människor som han älskar.” Redan när man tänker på det så blir man glad i hjärtat. Tänk vad god Gud är!

Låt oss prisas Herren, vår Gud, den här julen. Låt oss sjunga jubelsånger åt honom som kommer till jorden för vår skull. Som vår räddare. Som vår bror. Som vår Herre och vår vän. Och tänk, änglarna sjöng att vi skulle få frid. Ännu ett lite svårt ord, men det betyder ungefär att allt är bra i hjärtat trots att vi kan ha det jobbigt i livet. När vi är Guds barn och tillhör Jesus, då får det storma hur mycket det vill runt oss, för när vi vänder oss till Jesus så får vi frid. Vi är som fågelungar i boet när det stormar. Trots stormen så är vi helt trygga under mammans skyddande vingar.

Inte konstigt att herdarna blev glada när de hörde änglarnas ord. Jag är säker på att det sjöng i deras hjärtan när de sprang iväg för att se Jesusbarnet. På samma sätt kan det sjunga i våra hjärtan när vi lyssnar till Guds ord, Bibeln, när vi pratar med Jesus (ber) och när vi sjunger lovsånger till Jesus.

Jag vill önska dig, kära barn - Guds älskade, dyrbara barn - en glad jul tillsammans med Jesus och dina nära och kära. Julefrid till dig och din familj!

Kram, Sanna

Barnens egna sidor

Nu vill jag dela ett par fina tackböner som några barn skickat in. Om du kan skriva, så skriv gärna ner din egen tackbön på ett papper (annars kan du ta hjälp av mamma, pappa eller ett äldre syskon). Rita och måla fint på pappret

och sätt upp målningen på väggen nära din säng. Så kan du läsa den innan du somnar på kvällen. Då känns det bra att somna.

Vill du dela med dig av din tackbön, så är du välkommen att skicka den till ostmansusanna@gmail.com

*Tack Gud för morgonen.
Tack Gud för att vi får mat.
Tack Gud för att vi har så sköna sängar.
Tack Gud för att vi har ett hus att bo i.
Tack Gud för att naturen är så vacker.
Tack Gud för att du skapade jorden.
Tack Gud för alla färgerna som finns här på jorden.
Tack Gud för alla bilarna,
lastbilarna och brandbilarna.
Tack Gud för att du har gjort alla djuren.
Tack Gud för dag och natt.
Tack Gud för att alla har fått hus.
Tack Gud för alla vänner.
Tack Gud för skolan.
Tack Gud för bibeln.
Tack Gud för Jesus!
Tack Gud för människor.
Tack Gud för mig.
Tack för alla blommor.*

Tackbön från Signe, Ines, Levi och Ivar Orre
i Boden, Sverige.

Jesu födelsedagsfest

Familjen Larsson har samlats vid brasan och de pratar om följande dag då det är julafton. Mamma Hanna har just läst en vers ur Bibeln som handlar om Jesu födelse. Yngsta dottern Lovis som är fyra år gammal frågar vad de menar, för hon förstår inte.

- Jo, i Bibeln står det ju om hur Maria fick se en ängel som berättade att hon skulle föda Jesus. Maria skulle gifta sig med en man som hette Josef. När Josef fick höra talas om att Maria skulle föda en bebis, tänkte han berätta för henne att dom inte skulle gifta sig, berättar mamma. Lovis, hennes storebror Max och hennes storasyster Lina sitter och lyssnar spant. Mamma ler och tittar på pappa Hans. Alla är glada och nöjda.

- Men mamma, varför slutar du berätta, frågar Max.

- Jag måste ju få andas också, svarar mamma. Hon tystnar och ser fundersam ut.

- Vet någon vad som hände sen? undrar mamma.

- Jag, jag, ropar Lovis ivrigt. Lovis ögon glimmar av iver och hon ler glatt.

- Maria och Josef reste en lång väg till en stad som heter något konstigt, säger Lovis. Hon ser nöjd ut.

- Den heter faktiskt Betlehem, säger Max lite irriterad över att Lovis kommer ihåg, men inte han. Max har ju faktiskt varit i mellersta gruppen i söndagsskolan där de pratat om Jesu

födelse. Pappa lugnar barnen och mamma kan fortsätta sin berättelse.

- Josef och Maria reste till deras hemstad Betlehem för att skattskriva sig. Resan var lång och Maria skulle snart föda. Josef var orolig för Maria. När de kom fram till staden fanns det ingen plats i värdshuset. En värdshusvärd sa att de kunde få sova i stallet. Josef bäddade i stallet och på natten föddes Jesus. Några herdor som vaktade sina får såg plötsligt hur hela himlen lyste upp och de fick ett budskap om Messias. Herdarna skyndade till stallet och fann Jesusbarnet i en krubba. De knäböjde för Jesus och prisade Gud. Senare kom det tre vise män för att se Jesus. De hade med sig gåvor som var guld, rökelse och myrra. Det är därför vi firar jul. För att Jesus föddes. Mamma tittar alla i ögonen och hon får se hur alla barnen blir fundersamma.

- Så vi firar Jesu födelsedag på julafton? frågar Lina. Hon har lyssnat uppmärksam och förstått vad julen innebär.

- Ja, det gör vi. Vår present till Jesus är att sprida hans budskap och att göra andra glada, säger pappa.

Följande kväll när de har fått sina julklappar och Lovis ligger i sin säng säger hon:

- Tack för en jätterolig födelsedagsfest, Jesus!

Hilma, 12 år

Tack Jesus för att du är med mej och hjälper mej varje dag. Tack Gud för att jag fått en cykel o lärt mej cykla i sommar. Tack Gud för att det gått bra att börja i dagis. Tack Gud för att jag o hela mina familj får vara friska. Tack Gud för att jag får äta bra och god mat. Tack Gud för att jag fått ett nytt eget rum

Tackbön av Vilma, 5 år

Studeraendes juletid i Åbo

Nåd vare med er och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus! Från Torsdagssamlingen i Åbo till alla bröder och systrar som är i Kristus Jesus.

När jag skriver detta till er, förändras naturen här i Åbo som bäst. De stora orangefärgade löven på träden faller till marken, dagarna blir allt kortare och temperaturen går ner mot minusgrader. Men en sak förändras inte – Julens budskap! ”Världens frälsare är här, av en jungfru född han är, efter profetians ord, utan like på vår jord.” (Psb. 15)

Vad är Torsdagssamling? Torsdagssamlingen i Åbo är ett samarbete mellan LFF och SLEF där främst studerande och unga vuxna, ca 10–15 personer, samlas regelbundet varje torsdag till andakt/undervisning, sång, bön och gemenskap. Ibland finns också musikcafé, sångkvällar, utflykter, brädspelskvällar och dylikt med i programmet.

Detta år har vi Psaltaren som huvudtema. Vi har fått god undervisning kring vilken bok psaltaren är och hur man kan använda den som t.ex. bönebok. Inbjudna talare är främst predikanter och präster från LFF och SLEF, men även andra goda förkunnare och teologer bjuds in.

SLEF:s ledningsgrupp besökte oss den här hösten!

Studeraendes juletid i Åbo. De flesta som är och har varit involverade i Torsdagssamlingen under sin studietid har förstås spenderat julhögtidsdagarna på sina respektive hemorter – av vilka de flesta härstammar någonstans från Österbotten. Så här berättar några om hur advent- och jultiden är för dem: ”Det känns som att eftersom man ändå åker upp då julletvet närmar sig så orkar man inte riktigt satsa på julfirandet här, sätta upp pynt och sådant. Men de senaste åren har vi i stället lärt oss att uppskatta adventstiden som något åtskilt från jultiden. Kontrasten mellan julfirandet i Österbotten och decembervardagen i Åbo blir meningsfull genom att adventstiden blir en förberedelse för julen. En tid att skala ner, i någon mån fasta och reservera mer tid för Guds Ord. Alltid lyckas det inte så bra, men det är inte det viktiga. Det hänger ju inte på vad vi presterar utan på det vi får ta emot!”

(Simon & Iréne Jern)

”Alltså speciellt adventstiden i Åbo har varit väldigt givande för mig, både själva programmet som har ordnats med torsdagssamlingen men även andra informella träffar, t.ex. glöggkvällar och pepparkaksbakning.”

(Victoria Enkvist)

I våra kretsar har vi genom åren varit rikt välsignade med många musikaliska personer och skickliga sångare – därav sjunger vi varje år många julsånger och ibland gör vi också små ”körarrangemang och instrumentalmusik”. Speciellt fint är det att vi utöver Psalmboken också använder oss flitigt av både Sions Sånger och Sions Harpan. Ett garanterat minne för livet, både för mig och säkert för många

andra är Julsångsprojektet 2020 då vi i Åbo spelade in 15 julsånger/psalmer för Radio LFF – vilket vi hoppas att skall få bli till glädje och välsignelse för många.

En av de absoluta höjdpunkterna är och har varit Torsdagssamlingens julfest som vi varje år ordnar kring 2: advent. Vi sjunger julsånger, läser julevangeliet, lyssnar till julandakt, och har roliga lekar och samvaro. ”Torsdagssamlingens julfest var något jag såg fram emot varje år och är tacksam för ännu idag. December var annars en ganska stressig månad och det var skönt att glömma skolan för en stund och umgås med Åbo-gänget och ha det roligt. Det var faktiskt nog en riktig höjdpunkt!”

(Sofia Enkvist)

Personligen har jag upplevt, precis som många andra, att gemenskapen är oerhört givande och värdefull i Åbo. Den kristna gemenskapen är väldigt viktig, också i vardagen när studerna/arbetet kan bli jobbigt och svårt. Vi får komma ihåg varandra i vardagen. ”Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag.” (Gal 6:2) Ibland har vi svåra jordiska bekymmer - då får vi komma ihåg hur vi kan vara en hjälpande hand, erbjuda tröstande och hoppingivande ord. Ett vänligt ord kan verkligen göra under. Må detta verka hos oss också under denna juletid.

I Åbo har vi ingen s.k. bönehusverksamhet utan de flesta av oss som besöker Torsdagssamlingarna har under åren besökt Missionsstiftets svenska församling St. Gabriel.

Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag.

Detta är en Luthersk församling som starkt betonar Ordet och Sakramenten. Tillsammans med församlingen har vi också under åren haft fina julfester. Här är en mycket familjär stämning, precis som vid Torsdagssamlingarna. ”För många är det svårt att tänka sig en juletid eller en adventstid utan församling och gudstjänst. För det är där som både stillheten under advent och själva julfirandet har haft sin mittpunkt.”

*”Nu är den fröjdefulla julen inne,
Må Jesu frid uppfylla vårt sinne.
När vi mitt i vardagen hektiskt framskrider,
Låt oss få erfara Din ljuvliga ro,
som Du Jesus ibland oss sprider.”*

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt år 2022.

Robin Heikkilä
Teologistuderande i Åbo

Mission i örnarnas land

Så har jag från Jerusalem och runt omkring Sända till Illyrien överallt predikat Kristi evangelium. (Rom 15:19)

När Paulus beskriver sitt uppdrag till församlingarna i Rom nämner han Illyrien. Detta är det enda ställe i bibeln där dagens Albanien blir omnämnt. Men trots att det omnämns bara här är orden desto kraftigare. Paulus säger att han predikat, eller ordagrant fullföljt Kristi evangelium ända till Illyrien. Den antika författaren Suetonius skriver att Illyrien sträcker sig från mellersta Albanien i söder till Italien i norr.

Tvärs genom Albanien gick på Paulus tid handelsvägen via Egnatia som startade i den albanska hamnstaden Durrës och slutade i Konstantinopel (Istanbul). På andra sidan adriatiska havet fortsatte vägen via Appia från den italienska kuststaden Brindisi och Rom. På så sätt fanns Albanien mitt emellan de två maktmetropolerna. När Paulus predikade i Albanien får vi inte veta. Men av historien får vi veta att det fanns ca. 70 kristna familjer i Durrës under Paulus tid. Ett par århundraden senare var hela landet kristet och hade ett eget stift och biskop.

Albanien är inte längre ett kristet land. Majoriteten av albanerna är muslimer. Nya forskningar visar dock att mindre än hälften av befolkningen utövar sin religion ens sporadiskt. På samma sätt som i vårt land sätter största delen av befolkningen sin tillit till pengar och nöjen. Kärlek, tolerans och acceptans är även deras slagord. På så sätt skiljer sig Albanien inte nämnvärt från Finland. I Albanien lever dock en stor del av befolkningen i fattigdom. Många har som mål att åka utomlands för att jobba eller alternativt söka bosätta sig där. Flera av mina albanska vänner har lämnat landet och jobbar runtom i Europa. Många ser ingen framtid i Albanien.

En högt uppsatt palestinier sade en gång när man frågade hur han ser på framtiden: ”Problemet är inte att våra unga inte ser ljuset i slutet av tunneln, problemet är att de inte ser tunneln”. Fullt så lite hopp har inte de unga albanerna, men tyvärr är det många unga som inte ser någon framtid i sitt kära hemland. Vi är inte primärt en hjälporganisation, men som kristna har vi ändå ett hopp att förmedla. Ett hopp som sträcker sig ur tiden och in i evigheten. Detta hopp kan också ge glädje i de uppgifter som finns i hemlandet samt framtidstro.

De somrar vi fått vara med och ordna engelska- och kristendomsundervisning åt barnen i Kenetha har jag upplevt att vi fått förmedla såväl jordiskt som evigt hopp. Efter flera år kan man se att barnen faktiskt har insett att det engelska språket är en rikedom och inte bara ett jobbigt skolämne. Språket öppnar dörrar i arbetslivet, i turismen och i människomöten. Det öppnar också för oss att kunna diskutera livets viktigaste angelägenheter utan tolk. Det som ändå har glatt mig mest är det jag fick höra av min lillebror som var med på senaste resa. Han berättade hur barnen tagit till sig av det kristna budskapet, och att också en del säger att de tror på Jesus. Gud vare lovad!

Den uppgift som jag ändå ser som den viktigaste i Albanien är det regelbundna gudstjänstlivet. Vad vore kristna utan församling? Jag tror att vi lätt glömmer bort hur viktigt det är när vi har ett stort utbud kristna aktiviteter och kristna bekanta här. Men hur är det på platser där få är kristna? Där behövs den kristna gemenskapen kring Ordet och Sakramenten mer än allt annat. Den regelbundna gudstjänsten är en regelbunden gemenskap kring

Guds Ord. Ett Ord som av sig själv är levande och verksamt. Därför bör vi värna om detta i Albanien.

När man för några år sedan frågade en estnisk präst om det sker väckelse svarade han ungefär: ”Ja, varje år kommer någon till tro, och för var och en av dem blir det glädje och fest i himlen”. Vid juletiden blir vi påmind om hur Jesus kom till jorden som en fridsfurste. Han kom med frid åt dem som är nära och åt dem som är långt borta (Jes 57:19). Därför får vi denna jul be att allt fler albaner skulle bli delaktiga av den eviga julfriden, den frid som Kristi evangelium ger!
Guds frid!

Toni Heikkilä,
Albanienmissionär

Toni Heikkilä och Kevin Nyfelt välsignas till arbete för LFF 6.11.2021 i Risöhall bönehus.

Ljuset strålar fram

Profeten Jesaja skriver: *“Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.”* Profeten talar om Jesus, världens ljus, om Fridsfurstens födelse och en ny tid, då Gud skall bryta sitt folks bördors ok.

Den sista helgen i oktober hade jag förmånen, att med några bröder få övernatta på Pörkenäs lägergård ute vid havet. Innan gryningen gick jag ner till stranden. Jag ville stilla mig en liten stund inför det tomma träkorset. Från lägergårdens huvudbyggnad går en stig ner till havet. Den är lik en banad väg. Längs stigen finns det lampor som ger ett milt sken, så att vandraren i mörkret ser var han går. Medan jag vandrar i ljuset tänker jag på Guds ord, det ord som är mina fötters lykta på livets stig. Jag tänker på ordet som lyser i mörkret runt omkring oss och leder till ljuset, ända fram till Herren Jesus.

På min morgonvandring kommer jag ner till havet och där finns inget ljus. Nu är det mörkt för jag har lämnat stigen med lampornas milda sken. Försiktigt går jag på de hala klipporna i mörkret. Vågorna slår mot stranden. I mörkret ser jag ut över den våta sandstranden. Var finns korset? Det kors som jag gick ut för att söka. Det kors som skall vara min enda ära, tills jag på Evighetens strand får vara Jesus nära.

I mörkret strävar jag mot den plats där korset borde finnas och bibelordet klingar i mina öron. *“Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus.”* Gud led du mig till ditt ljus! Och i mörkret ser jag då något, siluetten av ett enkelt träkors. Först syns endast den del av korset som pekar lodrätt upp mot himmelen. När jag går närmare ser jag också den vågräta delen som pekar mot vänster och höger.

Slutligen står jag där vid korsets stam. Jag står framför det tomma korset i mörkret på en öde strand. Jag fryser och skakar och knäpper jackan. Mina tankar går till den lille pojken som föddes i julnatten. Jag tänker på alla glansbilder om Jesu födelse, det som jag igår tänkte att jag borde skriva om. Men frusen och skakad står jag nu ensam, framför ett tomt kors i mörkret på en av synden sargad jord. Julens budskap har i anden fört mig fram till Golgata kulle. Jesus armar är utsträckta mot vänster och höger. I mittan slår Jesu hjärta, Guds eget hjärta sina sista slag. Det är mörkt. Evangelisten Markus skriver. *“Vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker som varade till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: “Eloi, Eloi, lema sabaktani?” Det betyder: “Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”*

Och Jesus ropade med hög röst och gav upp andan. Gud dör till försoning för min syndaskuld, för hela världens synder. I gryningstimmerna står jag framför det tomma korset på den öde stranden i Pörkenäs. Julens konung, Jesus Fridsfursten är inte där, men i sitt ord möter han mig och han omsluter mig med sin Ande. Ljuset strålar fram.

Jag fryser inte mera och framför korset träder ett annat ljus fram, ett ljus som inte är av denna världen, men som ändå är världens ljus. I mörkret ser jag också med mina jordiska ögon ljuset från huvudbyggnaden, där bröderna i tron, en liten del av Guds församling befinner sig. Fylld med förundran och frid vandrar jag tillbaka mot ljuset och värmen. Jesus lever! Han segrade över mörker och död. Han möter mig i sitt ord i gryningens timmar. Ordet vittnar om att det är fullbordat, att den eviga döden är besegrad. Ordet som stadfäster att i Jesu blod, som rann ner för korsets stam, blev dina och mina synder försonade.

Och Jesus ger tro. Den uppståndne Jesus verkar i sitt ord och han har all makt i himlen och på jorden. Här på denna mörka jord försonade Gud dina

synder i Jesu kropp. I Kristi världsvida Kyrka predikas ännu försoningens ord. Han kallar till frihet från syndens slaveri och från mörker till Guds underbara ljus. Han kallar dig till ljuset och värmen. Han kallar dig till en jul med frid i hjärtat. Han vill ge dig ett hopp och en Gudstro här i världen. Han vill ta bort din fruktan för döden och den eviga döden. Han vill ge dig den sanna julfriden, som är en försmak av himlen.

Även inför den här julen, som kanske känns annorlunda vill julens konung bereda sig ett rum i ditt hjärta. Han kallar dig från mörker till ljus och till gemenskap med Gud genom tron på Jesu fullkomliga verk. Jag vill tillönska alla läsare en välsignad jul. En jul i värmen, med en visshet och förtröstan om att syndaskulden är förlåten i Jesu namn, i kraften av det blod som

Han kallar dig från mörker till ljus och till gemenskap med Gud genom tron på Jesu fullkomliga verk.

rann ner för stammen av Golgata kors. Där i Fridsfurstens ömma famn kan den sanna julfriden bryta fram, den frid som endast julens konung kan ge. Den friden består även då julljusen slocknat. Den värmer i döds-skuggans land och bär oss hem till livets land.

Kristian Gäddnäs

Hälsning från LFF:s styrelse

År 2021 kommer att gå till historien som året då covid-19 gastkramade världen och människorna fick uppleva hur maktlösa vi är när Gud låter prövningar drabba oss. Också för LFF:s verksamhet blev arbetet helt avvikande från det normala. Närmissionen fungerade nästan helt och hållet genom vår egen radiokanal. Vi har fått indikationer på att vi har många "tjuvlyssnare" utanför vår väckelse, vilket är glädjande. Kontakten till Ingermanland och Albanien har delvis kunnat skötas via internet, men ändå är de personliga mötena viktiga. Positivt är ju, att man har kunnat sitta hemma i soffan och lyssna till predikningar från bönenhusen i våra grannförsamlingar, och även från våra grannländer. Men trots det rikliga utbudet av Guds ord har det känts som att något fattas.

4B

I Bibeln, i Apg. 2:42, kan vi läsa om den första kristna församlingen: "De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönen." En enkel minnesregel för att komma ihåg vad som var viktigt för den urkristna församlingen är att tala om Bibeln (apostlarnas lära), brödragenskapen (gemenskapen), brödsbrytelsen (nattvarden) och bönen. Alltså de fyra b:na. Under dessa Coronatider har vi fått ta del av två av dessa "b:n"; Bibelundervisning genom predikan samt bön, både gemensamt och enskilt. Det som vi har saknat är att dela Herrens Heliga nattvard samt brödra-/systragemenskapen. Vi får be, om Gud ännu ger oss livsdagar, att vi igen skall få mötas ansikte mot ansikte, få ta varandra i hand och hälsa med fridens hälsning och att vi tillsammans får knäböja vid nattvardsbordet. I bön får vi lägga fram dessa saker inför vår Himmelske Fader, att detta skulle vara möjligt då epidemiläget ser ut att lätta, i skrivande stund.

En euro i månaden gör skillnad

LFF har åter inlett mission i Albanien genom att kalla Toni Heikkilä, teologie magister, till en missionärtjänst för Albanien från och med början av november 2021. Missionsuppdraget kostar ca 4000 € per månad. Då LFF har knappt 4000 medlemmar via sina bönenhusföreningar betyder det att varje medlem skulle avstå en euro per månad för Guds rikets arbete i Albanien. Vi hoppas och ber att bönenhusets medlemmar är villiga att delta i detta missionsprojekt. Intresserade kan gärna kontakta ordförande för det egna bönenhusets missionskommitté eller Vesa Pöyhtäri.

Missionsmagasinet

I oktober 2020 flyttade Missionsmagasinet till en ny adress på Vagnsmakaregatan 19 i Jakobstad. Vi fick tillgång till större, ljusare och snyggare utrymmen. Då vi därtill har haft tillgång till en ansvarstagande och flitig personal som arbetat på talko, utan lön, har Missionsmagasinet ekonomiska avkastning nästan fördubblats. Vi är tacksamma för alla frivilliga arbetare vid Missionsmagasinet, men också över alla frivilliga arbetare i andra arbetsgrupper och med olika ansvarsuppdrag. Även det enklaste praktiska arbete är ju för evangeliets skull, för att människorna ska få höra om Julens Konung, som kom till jorden för att sona alla människors synder.

Från LFF:s styrelse önskar vi alla läsare, nära och fjärran, en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt År - och med önskan om att igen få mötas ansikte mot ansikte som systrar och bröder under det nya året.

LFF-styrelse
ordf. Torvald Hjulfors

EN GÅVA FRÅN HIMLEN

Nu dukas det åter till julens fest
bland människor här nere på jorden.
Vi äldre minns säkert barndomens jul
och hör – evangelieorden.

Det talas om barnet som kom till vår jord,
om stallet och herdarnas äng.
I ringhet han kom, utan ståt eller prakt,
en konung var han ändå.

En gåva från himlen, till människors barn,
och jordens fattiga vrå.
Förlossning för folken – Gud såg deras nöd,
sin frälsning – försoning han bjöd.

Så ber vi om julfrid i hjärta och sinn
vid krubban vi böjer oss ner
och tackar vår Herre för allt han oss ger.
Ser barnet som kärleksfullt ler.

Dage Holmborg

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till
nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

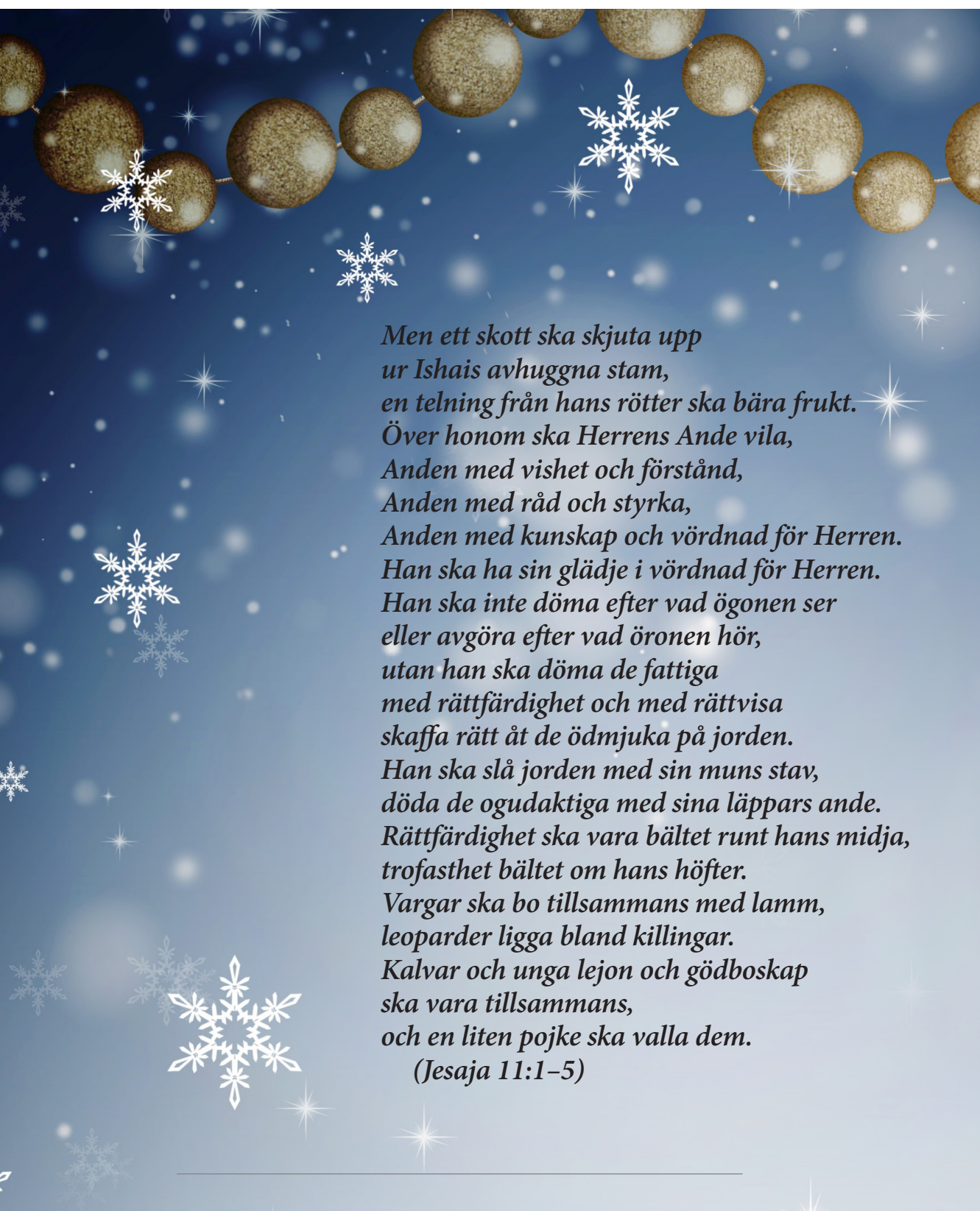
info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*Men ett skott ska skjuta upp
ur Ishais avhuggna stam,
en telning från hans rötter ska bära frukt.
Över honom ska Herrens Ande vila,
Anden med vishet och förstånd,
Anden med råd och styrka,
Anden med kunskap och vördnad för Herren.
Han ska ha sin glädje i vördnad för Herren.
Han ska inte döma efter vad ögonen ser
eller avgöra efter vad öronen hör,
utan han ska döma de fattiga
med rättfärdighet och med rättvisa
skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden.
Han ska slå jorden med sin muns stav,
döda de ogudaktiga med sina läppars ande.
Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja,
trofasthet bältet om hans höfter.
Vargar ska bo tillsammans med lamm,
leoparder ligga bland killingar.
Kalvar och unga lejon och gödboskap
ska vara tillsammans,
och en liten pojke ska valla dem.*

(Jesaja 11:1-5)